

[Engell]

virkeligheden ikke har kunnet komme meget længere.

Nu får det en anden betydning, fordi andre nordiske lande er på vej ind i det europæiske samarbejde, men jeg ønsker, at debatten i Nordisk Råd skal være realistisk og koncentrere sig om de områder, hvor vi virkelig har mulighed for at gøre noget, og så må vi se i øjnene, at der reelt er områder, hvor vi med den nuværende struktur og de nuværende beføjelser ikke kan komme meget længere. Det er det, der var mit synspunkt.

Enggaard (V):

Tak til ministeren for redegørelsen, som jeg synes på relevant måde dækkede de væsentligste områder af det, som er i centrum af de nordiske problemer i øjeblikket. Jeg synes videre, der er grund til at udtrykke anerkendelse for den beretning, som er givet vedrørende den danske delegations virke. Jeg synes for det første, det er en smuk publikation, den er læseværdig, og den dækker jo en meget væsentlig epoke i det nordiske samarbejde, hvor der for alvor kom gang i nogle ting vedrørende det udenrigs- og forsvarspolitiske samarbejde, hvor det aktive formandskab kom ind i realiteternes verden, og hvor vi kan se – det er min personlige vurdering – at det har aktiveret det nordiske samarbejde; jeg kommer senere til nogle enkeltheder i forbindelse med det, hvor jeg mener, at vi yderligere kan koncentrere os om at gøre det bedre.

Jeg har noteret mig, at Fremskridtspartiet i betænkningen vedrørende beretningen er imod det nordiske samarbejde og finder det uforeneligt med en dansk selvstændighed; jeg vil nøjes med at sige, at jeg synes, det er uforståeligt.

Om det fremadrettede: Som det allerede er fremgået af tidligere indlæg, vil hovedinteressen ved den forestående session i Stockholm utvivlsomt være knyttet til spørgsmålet om de nordiske landes adgang til at være medlemmer af Den Europæiske Union. Vi hilser med stor glæde, at Sverige og Finland har færdigforhandlet deres problemer, og udtrykker et seriøst ønske om, at Norge må kunne gå den samme vej, og at de senere ved folkeafstemningen kan bekræfte deres medlemskab.

Det rejser naturligvis den vinkel i det nordiske samarbejde, at dermed er ikke hele Nor-

den en del af et europæisk samarbejde, og at der da vil være en situation i forhold til Island, Færøerne og Grønland, som er anderledes, hvorfor der er brug for, at såvel regeringerne som Præsidiet vurderer, hvordan det nordiske samarbejde i en sådan eventuelt kommende situation kan videreføres med mange af de værdier i sig, som ikke mindst Vestnordens deltageelse også har betydet. Men i og med at det er Island, som efter sessionen overtager formandskabet i det nordiske samarbejde, har jeg også tillid til, at det spørgsmål vil være i gode hænder.

En nærliggende opgave for det nordiske samarbejde i en sådan ønskelig fremtidig situation, hvor Danmark, Norge, Sverige og Finland alle er medlemmer af Den Europæiske Union, vil være at varetage spørgsmålet om at koordinere Nordens interesser inden for Den Europæiske Union. Jeg forudser, at de mange møder, som allerede i dag finder sted mellem ministre og politikere på de forskellige faglige områder i det nordiske – og det er en vidtspændende samarbejdsflade, vi her afdækker – på en helt anden måde vil gå ind i de konkrete problemstillinger i det europæiske samarbejde og betyde, at der her er en udmærket forberedende fase for, at Norden, så langt det er muligt, i fællesskab løfter sine interesser inden for EU og dermed også får en stærkere indflydelse på, at nordisk livsform og tænkemåde kan vinde indpas også på den europæiske arena.

Jeg tror, at Nordisk Råd er velegnet til at være dette forum, fordi det er tilstrækkeligt uformelt, har eksisteret så længe, som det har, og derfor ikke i de andre europæiske landes øjne fremtræder som nogen form for klikedannelse, men som en videreførelse af et værdifuldt samarbejde, vi har kendt i mange år.

Jeg vil gerne knytte nogle særlige bemærkninger til samarbejdet mellem Norden og Baltikum. Det er naturligt fra et dansk synspunkt med hele det engagement, vi har lagt i, at de baltiske lande kunne vinde deres selvstændighed og økonomisk, politisk og kulturelt kan udvikle sig til lande, som de nordiske lande kan knytte sig tæt til, at det nordiske samarbejde også har den vinkel. Jeg glæder mig over, at de baltiske lande såvel på parlamentarikersiden som på regeringssiden er på vej frem mod at skabe et Baltisk Råd i parallelstruktur til Nordisk Råd, og jeg forudser, at disse to lige-